

Z. 8. Kâṭav. अत्रात्मगतमित्येतद्वचनमश्राव्यार्थप्रयोगे कविना प्राक्प्रयुक्तं । तथा चोक्तं ।

अश्राव्यो नियतश्राव्यः श्राव्यो यो ऽर्थस्तु वस्त्विति ।

अश्राव्यमन्यैरज्ञातमात्मन्येव स्थितं विदुः ।

तमात्मगतमित्युक्त्वा काव्यबन्धे निवेशयेत् ।

इति । Von Bharata wird आत्मगतं oder, was dasselbe ist, स्वगतं auf folgende Weise erklärt:

यन्तु श्राव्यं न सर्वस्य स्वगतं तदिहोच्यते ।

Vgl. Lassen zu Hit. S. 10. Z. 17.

Z. 9. Ueber den 6ten Casus beim Partic. fut. pass. s. Pāṇ. II. 3. 71.

Z. 10. T. allein सम । die übrigen समं । die Ausgg. समान st. सम ।

Z. 12. Çank. हस्तेन त्रिपताकेन संज्ञया यदुदीर्यते ।

बहूनां पुरतो मध्ये तज्जनान्तिकमुच्यते ॥

Unter संज्ञा ist der Vocativ gemeint, der fast immer am Anfange einer solchen Rede steht. Sâh. D. S. 177. wird जनान्तिकं auf folgende Weise erklärt:

त्रिपताककरेणान्यानपवार्यान्तरा कथां ।

अन्योन्यामन्तृषां यत्स्याज्जनान्ते तज्जनान्तिकं ॥

एसो fehlt bei W. - Man streiche das von mir herrührende Interpunctuationszeichen nach एसो । Das Ganze ist ein Satz: „wer erscheint da wohl u. s. w.“ für „wer ist dieser wohl, der u. s. w.“ Vgl. S. 54. Z. 6. - S. 101. Z. 19. - W. चउरो ग° । - Nach Vararukil. 18. lautet गभीर् im Prâkrit गह्रि । nach Kramadîçvara I. 11-12. bei Lassen a. a. O. App. S. 40. auch गहीर् । गम्भीर् finde ich ausser Utt. S. 16. Z. 1. (bei Lassen S. 237.) noch Mṛikkh. S. 136. Z. 11. - Çank. führt folgende Definition von गम्भीर्य an:

विकाराः सहजा यस्य हर्षक्रोधभयादिषु ।

भ[र्]वेषु नोपलभ्यन्ते तद्गम्भीर्यमिति स्मृतं ॥

Z. 13. G. महुर्पिञ्च (sic.) । - Ebend. fehlt पहाववन्दो । an dessen Statt M. अत्राणां दूखीणां liest. Ausser den beiden Namen दुस्सन्द und सउन्दला । die immer und in allen Handschriften mit न्द geschrieben werden, kommt die Schreibart न्द für न्त् in unserm Drama sehr selten vor.

Z. 14. सहि fehlt bei M. - W. fügt होदु noch कोटूहलं hinzu.

Z. 15. C. M. तावेदि । G. सन्तावेदि st. मन्तावेदि । Kâṭav. मामामन्त्रयते । मन्त्र bedeutet im Prâkrit fast immer sprechen; bei Delius wird diese Bedeutung nicht angegeben.